

Norsk Spesialklubb for Finsk Spets og Norrbottenspets

FINSK SPETS
(Suomenpystykorva)

RASEKOMPENDIUM 2013

FOR EKSTERIØRDOMMERE

Gruppe: 5
FCI rasenr: 49
FCI dato: 12.03.1999
NKK dato: 10.05.2001

GODKJENT AV NKKS
STANDARDKOMITE

RASEBESKRIVELSE FOR
FINSK SPETS
(Suomenpystykorva)

Historikk

Rasens forhistorie er ukjent, men hunder som ligner finsk spets av type har vært brukt på jakt på all slags vilt i flere hundre år. Da rasen ble renavlet i slutten av 1800-tallet var målet å avle fram en jakthund som var bra til å løse skogsfugl i trær, men som også skulle være vakker. Da man startet å føre stambok på 1890-tallet fantes det hunder som var typelike og hadde samme bruksområde først og fremst i landets østre og nordre deler. Finsk spets ble utnevnt til finsk nationalrase i 1979.

Opprinnelsesland/

hjemland:

Finland.

Helhetsinntrykk:

Under middels stor, nesten kvadratisk. Tørr, stram og med god reisning.

Viktige

proporsjoner:

Kroppslengden lik mankehøyden.

Brystdybden noe mindre enn halve mankehøyden.

Snute:skalle: = 3:4. Skallen noe bredere enn lang, bredden lik dybden.

Adferd/

temperament:

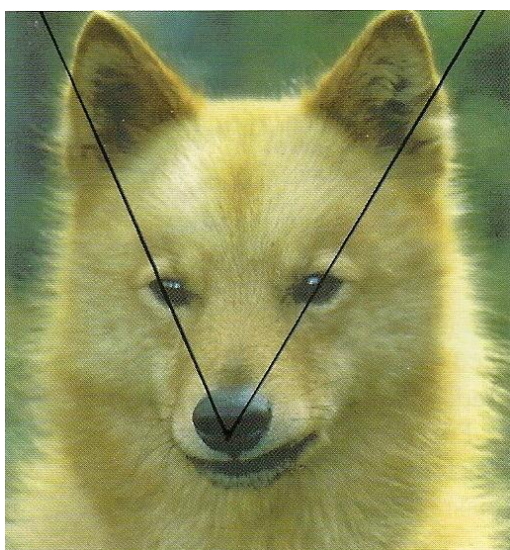
Livlig, vital, modig og bestemt. Kan være noe reservert, men aldri aggressiv.

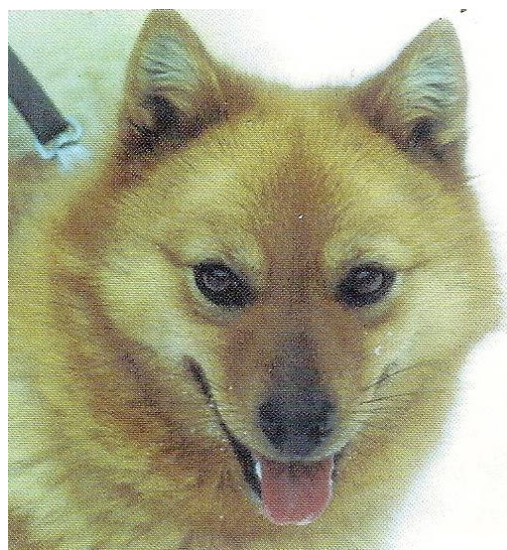
Kommentar:

En spisshund med stolt holdning. Øyne, ører og hale uttrykker et livlig temperament. Karaktertrekket for rasen er at den har stor jaktlyst, viser mot og er trofast. Den benyttes til jakt på skogsfugl. Den er også effektiv på hårvilt og elg.

Helhetsinntrykket er det viktigste ved bedømmelse av hunden. Hundens stolte holdning viser en spenstig hund, med lette bevegelser som bærer hodet høyt og med halen ringet over kryss og lår. Nærmest kvadratisk d.v.s. forholdet høyde/lengde for hanhund bør være fra 99-102%. Tispene tillates å ha 1-2% lenger kropp. Begge kjønn skal ha tydelig kjønnspreg. Hannens kjønnspreg vises i et kraftig utviklet hode, godt utviklet framparti og kraftig hals. Tispenes kjønnspreg viser en hund der mankehøyde ikke er vesentlig høyere enn krysset, halsen er smalere, hodets linjer mindre markerte og muskulaturen er rundere. Idealhunden skal være en utpreget spisshund, oppmerksom og lett i bevegelsene. Den skal være av idealstørrelse, ha god anatomi og et tiltalende vesen.

Vakre, korrekt ansatte ører.

Uønsket: runde og utstående øyne.

Hode:

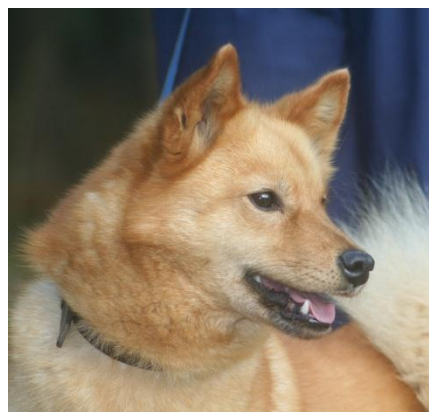
Skalle:	Sett ovenfra eggeformet, jevnt bredere mot ørene hvor skallen er bredest. Lett hvelvet sett både forfra og fra siden. Nesten parallelle linjer mellom skallen og neseryggen. Tydelig pannefure. Lett markerte øyebrynsbuer og nakkeknøl. Stopp: Lett markert, men tydelig.
Nesebrusk:	Sort. Forholdsvis liten.
Snuteparti:	Smalt, tørt. Avsmalnende sett ovenfra og fra siden. Rett neserygg. Tydelig markert underkjeve.
Lepper:	Stramme, tynne, smale, godt pigmentert.
Kjever/tenner:	Kraftige kjever. Velutviklede og jevne tenner. Komplet tannsett. Saksebitt.
Kinn:	Lett markerte.
Øyne:	Middels store, mandelformete, noe skråstilte, helst mørke. Livlig og oppmerksomt uttrykk.
Ører:	Forholdsvis høyt ansatte, alltid stående. Forholdsvis små, spisse, meget bevegelige, dekket med fine hår.

Hals:

Muskuløs. Pga den tette pelsen virker halsen relativt kort hos hannhunder og middelslang hos tisper. Ikke løs halshud.

Utmerket hannhundhode.

Utmerket tisperhode.

Kommentarer

Hodet skal være tørt og velskåret. Det får ikke være for tungt eller grovt. Snuten skal være finskåret og tydelig avsmalende uten å virke "snipete". Snutens lengde bør være halve hodets lengde eller noe kortere. Panneavsatsen (stoppen) får ikke være for stor – til sammenligning har Norsk Elghund Grå tydeligere stopp enn Finsk Spets.

Neseryggen skal være rett og nesebrusken skal være svart. Andre fargevarianter er uønsket og senker premiegraden. Ørene skal være oppadstående og bredden skal være lik høyden eller litt mindre. Brettes øret fremover skal det nå til øyet. Store, tykke, lavt ansatte ører, ører med avrundete spisser og ører med for rikelig pels er uønsket og skal bemerkes.

Øyefargen skal være mørk og klar. Øyeåpningen skal være mandelformet. Øyet får ikke være innsunket i hodet, det kan gi problem med hår i øyet, det får heller ikke bule for mye ut da det lettere er utsatt for skade i skogen.

Premolarmangel forekommer, det tillates å mangle 3 stk. Dersom hunden mangler fire eller fler premolarer skal det senke en premiegrad. Dette angis på dommerkritikken.

Alle avvik på bitt og tenner skal angis på dommerkritikken.

Forlemmer:

Helhetsinntrykk:	Rette og parallelle sett forfra. Middels kraftig benstamme. Overarmen litt kortere enn skulderbladet og underarmen.
Skulder:	Godt tilliggende, meget bevegelig, forholdsvis rett.
Overarm:	Litt kortere enn skulderbladet. Lett skråstilt, kraftig.
Albue:	Plassert foran en loddrett linje trukket gjennom skulderbladets høyeste punkt. Peger rett bakover.
Underarm:	Forholdsvis kraftig, loddrett.
Mellomhånd:	Middels lang, svakt skrånende.
Poter:	Runde katterpoter. Sluttete og godt hvelvede tær dekket med tett pels. Elastiske tredeputer, alltid sorte.

Excellent tisper med et godt bryst.

Excellent hann av utmerket type.

Kropp:

Manke:	Tydelig markert, spesielt hos hannhunder.
Rygg:	Ganske kort, rett og muskuløs.
Lend:	Kort, muskuløs.
Kryss:	Middels langt, velutviklet, lett fallende.
Bryst:	Dypt, rekker nesten til albuen, ikke spesielt bredt. Lett hvelvede ribben. Tydelig forbryst.
Underlinje/ buk:	Lett optrukket.

Excellent tisper.

Excellent hann.

Hale:

Kraftig ringlet helt fra haleroten i en bue forover tett langs ryggen, deretter nedover og svakt bakover flatt inntil låret. Halespissen når til midten av låret. Utdratt når den omtrent til hasene.

Uutviklet, for tett ringlet hale.

Uønsket lysåpning.

Kommentarer

Halsen er i snitt mer oval enn rund. Halsen kan virke kort hvis skuldre er plassert for langt fram. Ryggen er fra siden svakt hellende over mankepartiet og deretter horisontal og krysset heller svakt. Brystet skal være relativt dypt og velutviklet. Sett forfra skal det være ovalt. Skuldre og albuer skal ligge godt inntil brystet. Fronten skal ha masse, avstanden mellom frambeina bør være 5 – 7 cm.

Brystkassen utgjør halve mankehøyden. Sett fra siden skal brystlinjens laveste punkt krysse albuen eller like under denne. Deretter gå over i buklinjen som skal være svakt opptrukket. En vanlig feil er for grunn brystkasse og dårlig tilliggende skuldre. Skulderbladenes vinkel i forhold til horisontalplanet skal være 30 – 40 grader. Likeså får ikke bakbeinas vinkler være for rette.

Forbeina er sterke og rette. Bakbeina er kraftige med tydelige vinkler og sett bakfra skal de være rette. Potene skal helst være runde.

Både sett forfra og bakfra skal hunden ha parallell beinføring.

Halen skal ideelt henge som en sigd med spissen midt på låret. Det skal ikke være lysåpning mellom hale og rygg. Halen får ikke være krøllet. (elghundhale)

Tispe noe overbygget og viser dårlige vinkler

Høgbeint, noe grov tispe

Baklemmer:

Helhetsinntrykk:	Kraftige, rette og parallelle sett bakfra. Middels vinklet. Middels kraftig benstamme. Låret noe lengre enn underlåret.
Lår:	Middels lange, ganske brede, kraftig muskulatur.
Knær:	Rettet forover, middels vinklet.
Underlår:	Muskuløse.
Haser:	Forholdsvis lavt ansatt. Middels vinklet.
Mellomfot:	Ganske kort, kraftig og rett.
Poter:	Litt lengre enn forpotene, for øvrig som forpotene.

Bevegelser:

Lette, jordvinnende. Bytter lett fra trav til galopp, som er mest naturlig. Parallelle bevegelser. Eksplosivt rask når den løper etter viltet.

To tisper som viser bra driv og flotte bevegelser.

Hud: Over alt tilliggende uten rynker.

Pels:

Hårlag: Temmelig langt på kroppen, halvveis stående eller helt stående, stivere på nakken og ryggen. Kort og tilliggende på hodet og bena, bortsett fra baksiden av lårene. Skuldrenes stive hår betydelig lengre og grovere, spesielt hos hannhunder. Lengre og tettere pels på baksiden av lårene (bukser) og halen. Kort, bløt, tett og lys underull.

Farge: På ryggen rød eller gulbrun, helst klar. Lysere tone på innsiden av ørene, kinnene, strupen, bryst, buk, innsiden av bena, baksiden av lårene og halen. En hvit stripe på brystet og litt hvitt på potene tillatt.

Størrelse og vekt:

Mankehøyde: Hannhunder: Ideell 47 cm, \pm 3 cm
Tisper: Ideell 42 cm, \pm 3 cm

Vekt: Hannhunder: 12-13 kg
Tisper: 7-10 kg

Kommentarer

Den Finske Spetsen har lengre og mykere pels enn de fleste andre spisshunder. Kort pels eller overpelsing trekker en premiegrad.

Bølget eller krusete pels får ikke forekomme.

Under halen lager de lange lyse dekkhårene en fin fane når halen ringes over ryggen. På lårenes bakside er det rikelig med lyse dekkhår som danner hundens "bukser". At pelsen har ulik struktur over hunden bevirker at det dannes felter som gjør at hunden får "manke", "sadel", "fane" og "bukser". Vi skal også kunne se den typiske "selen". Hvite poter eller hvit brystflekk (ikke begge deler) større enn en fyrstikkeskes størrelse skal senke en premiegrad.

Svart underkjeve eller rikelig med svarte dekkhår på ryggen er uønsket og skal senke en premiegrad.

NB, hos unghunder forekommer svarte dekkhår på rygg og hale som ganske vanlig.

Feil:

Ethvert avvik fra foregående punkter skal betraktes som feil. Hvor alvorlig feilen er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen.

- Grovt hode
- Grovt snuteparti
- Svak underkjeve
- Ører som ikke peker opp. Langhåret på innsiden.
- Halen for slapp eller for tett ringlet
- Svak mellomfot
- Pelsen lang, bløt, for kort eller tilliggende.
- For sterke avgrensninger mellom fargene

Uønsket svart underkjeve.

For grovt snuteparti.

Uønsket farge, hale, bryst og vinkler.

Svak beinstamme, noe dyp i brystet og noe optrukket buklinje.

Diskvalifiserende feil:

Hunder som viser tegn på aggressivitet og/eller har fysiske defekter som påvirker hundens sunnhet skal diskvalifiseres.

- Kjøttfarget nesebrusk
- Over- eller underbitt
- Gule øyne, glassøyne
- Slappe ørespisser
- Haleknekk
- Bølget eller krøllet pels
- Farger som avviker tydelig fra bunnfargen
- Store hvite tegninger på bryst og/eller hvite sokker

Tispe med store ører og kjøttfarget nesebrusk .

Stor hvit brystflekk og smalt bryst.

OBS

Hannhunder skal ha to normalt utviklede testikler på normal plass.

Rasebeskrivelsen er oversatt fra gjeldende FCI-standard.

Norsk Kennel Klub, 10. mai 2001

Kilder: Kompendiet er laget etter NKK's std for Finsk Spets datert 10.05.2001. Kommentarer til std er hentet fra dommerkompendier laget av Tore Strandgård, Sverige og Risto Tuomainen, Finland som var forelesere ved konferansene i 1991 og 1993.

Dette heftet er ingen standard men en standard med kommentarer.

Bilder: Finska Spetsklubben SPJ

Pekka Teini, Finland

Per M. Korsmo

Egne kommentarer:

NORSK SPESIALKLUBB FOR FINSK SPETS OG NORRBOTTENSPETS

FEBRUAR 2013